2000 மார்ச் 30]

திரு. டி. சுதர்சனம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு நடத்துகின்ற சுற்றுலா விடுதிகளிலே வசதிகள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன. தரம் குறைந்த அறைகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றைத் தரம் உயர்ந்த அறைகளாக மாற்றுவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. என். சுரேஷ் ராசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த நிதிநிலை அறிக்கையின்போது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய ஆலோசனையின் அடிப்படையில், தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் கடந்த ஆண்டு 2½ கோடி ரூபாய் நிதி ஒதுக்கப்பட்டு, தரத்தை உயர்த்தக்கூடிய அளவிற்கு விடுதிகளில் பணிகள் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வினாக்கள்-விடைகள் முடிவுற்றன.

[*குறிப்பு:* ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) உடுக்குறி இடப்பெற்றிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பெற்றது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. சிறப்புக் கவன ஈர்ப்பு

கோவை, மதுக்கரை அருகே வழுக்குப்பாறை கிராம விவசாயத் தொழிலாளி மனைவி மரணம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அடுத்து (குறுக்கீடு) வினா நேரம் முடிந்தது என்று சொன்னவுடனேயே எழுந்து நிற்க வேண்டுமா? இது என்ன தினமும் மாமூலா?

கோவை மாவட்டம், மதுக்கரை, வழுக்குப்பாறையைச் சேர்ந்த விவசாயக் கூலித் தொழிலாளியின் மனைவி கொல்லப்பட்டது குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திரு. டி. மணி, திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன், திரு. கே. சுப்பராயன், டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி, திரு. சி. ஞானசேகரன் ஆகியோர் அறிவிப்புக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். சுருக்கமாகப் பேசுமாறு முதலில் திரு. சி. ஞானசேகரனை அழைக்கின்றேன்.

திரு. சி. ஞானசேகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டம், மதுக்கரை அருகேயுள்ள வழுக்குப்பாறை என்கிற

[திரு. சி. ஞானசேகரன்] [2000 மார்ச் 30

கிராமத்திற்கு—நடராசன் என்கிற ஒரு மிராசுதாருடைய தோட்டத்திற்கு—தேனி மாவட்டத்தில் பிழைப்பு இல்லாத காரணத்தினாலே, அங்கே வசதி இல்லாத காரணத்தினாலே ராஜு என்கிறவரும் அவருடைய மனைவி சாந்தியும் கூலி வேலைக்காகச் சென்றிருக்கிறார்கள். அங்கே கூலி வேலைக்குச் செல்கிற இடத்தில், அந்த நிலச் சுவான்தார், அந்த வேலையாளி ராஜுவும் அவருடைய மனைவி சாந்தியும் நிலத்திலே பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறபோது, முதலிலே சாந்தி அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றபோது, பின் தொடர்ந்து சென்றவர் அந்த சாந்தியிடம் சென்று ஏதோ தவறாக நடந்து கொண்டிருக்கிறார் என்று சொல்லப்படுகிறது. அலறல் சத்தம் கேட்டு கணவன் ராஜு நிலத்திலிருந்து ஓடோடி, அங்கு சென்று பார்த்தபோது அங்கே தன்னுடைய மனைவி சாந்தி முகம் எல்லாம் வீங்கி இறந்த நிலையில் இருந்தார். பிறகு அந்த நிலச் சுவான்தாருடைய மகன் முரளி என்பவன் ஒரு மோட்டார் சைக்கிளில் உடனடியாகப் பறந்து ஓடியவர், பிறகு ஒருவரை அழைத்து வந்து அந்தப் பெண் சாந்தியை மோட்டார் சைக்கிளில் அங்கே தனியார் மருத்துவமனைக்குக் கொண்டு சென்றதாகவும், பின்னர் அங்கிருந்து கோவை அரசு மருத்துவமனைக்குச் சென்றதாகவும் அங்கே postmortem செய்யக்கூடிய இடத்தில் "10,000 ரூபாய் கொடுத்து விடுகிறேன்; ஆகவே வழக்கையெல்லாம் நீங்கள் கொடுக்காதீர்கள்" என்று சொன்னதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இந்தச் சம்பவம் நடப்பதற்கு முன்னாலேகூட, 17 வயதிலே உனக்கு ஒரு மனைவி வேண்டுமா என்று கேட்டு அந்த ராஜுவினுடைய ஆண் குறியிலே ஆசிட் எல்லாம் வீசி—ஆசிட்டை அடித்து—அதைப் பங்கப்படுத்தியதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், அந்த முதலாளிக்குப் பயந்து அவர் முதலிலே சும்மா இருந்துவிட்டதாகவும், பிறகு முதலாளியே பச்சிலை வைத்தியம் செய்ய பணம் கொடுத்தார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி, தேனிப் பகுதியிலிருந்து பிழைப்புக்காக ஒரு இடத்திற்குச் சென்றிருக்கக்கூடிய தொழிலாளர் வர்க்கம் இந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால் காவல் துறையினர் மீது — எங்களுடைய கணக்கெல்லாம் காவல் துறையினர்மீது இப்போது — மக்களுக்கு பயமே இல்லாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே, நாங்களெல்லாம் சிறுவர்களாக இருந்த காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அப்போது போலீஸ்காரர் ஒருவர் அரை டிரவுசரைப்

2000 மார்ச் 30] [திரு. சி. ஞானசேகரன்]

போட்டுக் கொண்டு, சிகப்புத் தொப்பியை அணிந்துகொண்டு வந்தாலே நமக்கே அச்சமாக இருக்கும், பேசக்கூட முடியாது. ஆனால், இப்போது S.P.-யே பக்கத்தில் போனாலும்கூட சிலபேர் கல்லை எடுத்துப்போட்டுவிட்டு சார், மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள் Sorry Sir அல்லது Sorry Uncle என்று சொல்லி எப்படியாவது தப்பித்துக்கொள்ளக்கூடிய அளவிற்கு இன்று மனோதைரியம் இந்தச் சமுதாயத்தில் வளர்ந்திருப்பது ஒன்று.

இரண்டாவது, இந்தக் காவல் துறை கொஞ்சம் கட்டுக்கோப்போடு செயல்பட்டு இருந்தால் இதுபோன்ற தவறுகள் வராமல் தடுக்க முடியும். ஏனென்று சொன்னால், முதலில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய ராஜு அந்த மதுக்கரை காவல் நிலையத்திற்குப் போனபோது அங்கே இருந்த காவலர்கள், 'நீங்கள் ஏன் இதையெல்லாம் புகார் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள், வேண்டாம், எப்படியாவது பஞ்சாயத்துப் பேசி முடித்துக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்படி காவல் துறையினரே கட்டைப் பஞ்சாயத்திற்குத் துணை போவார்களேயானால் இதுபோன்ற தவறிழைக்கக்கூடிய ஒரு கூட்டம். விலை கொடுத்து நாம் நீதியை விலைக்கு வாங்கி விடுவோம், யாரும் நம்மை தட்டிக்கேட்க முடியாது என்கிற ஒரு மனநிலை இன்று தமிழக மக்களிடையே சமூக விரோதிகளுக்கு வந்து கொண்டிருக்கக்கூடிய நிகழ்ச்சியை நான் மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, காவல் துறையை நாம் கொஞ்சம் முடுக்கிவிட்டு, உடனுக்குடன் வழக்குகளைப் பதிவு செய்து, யாராவது கைது செய்யப்பட்டால்தான் ஒரு பயம் இருக்கும். அந்த பயம் இப்போது குறைந்துகொண்டே போய்க் கொண்டிருக்கிறது. காவல் துறையினுடைய அந்தத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்து, தவறிழைத்த முரளி என்கிற அந்த நபர் மீது இதுவரை என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது? இதுபோன்ற குற்றங்கள் தமிழகத்தில் இனி நடக்காது, இப்படி பாலியல் குற்றங்கள் பெண்கள் மீது வராமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுக்க இருக்கிறது என்பதைத் தங்கள் வாயிலாக அறிய விரும்புகிறேன்.

முற்பகல் 10-35

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. கே. சுப்பராயன்.

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நடந்த பிரச்சினைகள் குறித்து எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஞானசேகரன் அவர்கள் விரிவாகவே எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இந்தச் சம்பவத்தை மாநில அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் காரணம் வேறு ஒரு மாவட்டத்திலேயிருந்து பிழைப்புத் தேடி கோவை மாவட்டத்தில் மதுக்கரை பகுதியிலே வழுக்குப்பாறையிலே வாழ்ந்து கொண்டிருந்த அந்த ஏழை விவசாயத் தொழிலாளியினுடைய குடும்பம் ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு பேரிழப்புக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டிருப்பதற்குக் காரணம் பாலியல் பலாத்காரத்தால் ஏற்பட்ட அந்த முயற்சியின் விளைவாக நடந்த கொலை என்பதைத்தான் நம்மால் பார்க்க முடிகிறது.

இதிலே இரண்டு விஷயங்களை நான் குறிப்பிட விரும்புவது, ஒரு சாதாரண விவாசாயத் தொழிலாளி குடும்பம் ஒரு பகுதியிலே போய் பிழைக்க போன இடத்திலே அந்த மிராசுதாரர் நடராஜ கவுண்டருடைய மகன் முரளி என்பவர் தொடர்பாக நடைபெற்ற சம்பவங்கள், அவற்றில் வெளிவந்திருக்கிற செய்திகளை வைத்து பார்க்கிறபோது பாலியல் பலாத்கார முயற்சிக்கு அவர் உடன்படவில்லை என்பதால்தான் இத்தகைய தாக்குதல் நடந்திருக்க வாய்ப்பிருக்கிறது என்று உறுதிபட அனுமானிக்க முடிகிறது.

இன்னொரு விஷயம். இத்தகைய முயற்சியை மேற்கொள்வதற்கு முன்னரேயே அவருடைய கணவன் போத்திராஜ் என்பவருடைய உயிர் நிலையில் acid-ஐ ஊற்றிச் சேதப்படுத்த முயற்சித்திருப்பதற்கான உள்நோக்கம் என்ன என்றும் சிந்திக்க வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி ஒரு முயற்சி தனக்கு, தன்மீது நடத்தப்பட்டது என்று போலீசாரிடமே, இறந்து போன சாந்தியினுடைய கணவன் போத்திராஜ் report செய்திருக்கிறார். ஒரு தாக்குதல் தொடுத்தவர், குறிப்பாக அந்த சாந்தியினுடைய கணவன் போத்திராஜின் உயிர் நிலையைக் குறி வைத்துச் சேதப்படுத்த முயன்ற முயற்சிக்கான உள்நோக்கம் என்ன என்பதும் விசாரணைக்குட்படுத்தப்பட வேண்டிய விஷயமாகும். அதற்குப் பின்னரும் அவருக்கு அவற்றால் ஏற்பட்ட காயத்தைக் குணப்படுத்துவதற்கு இவரே பச்சிலை வைத்திய முயற்சிகளை எல்லாம் மேற்கொண்டிருக்கிறார் என்றும் செய்திகள் வருகின்றன. இந்த நிகழ்ச்சிகள் எல்லாம் நடந்ததற்குப் பின்னர் இது குறித்து report செய்வதற்கு மதுக்கரை போலீஸ் நிலையத்திற்குப் போனால் — நம் முதலமைச்சர் அவர்களும் பதிலளித்து இந்தப் பிரச்சினையை இதோடு

முடித்துவிட முடியும். ஆனால் நான் கேட்க விரும்புவது, ஒரு கூலித் தொழிலாளி பாதிக்கப்பட்டு போலீஸ் நிலையத்திலே போய் report செய்கிறபோது—குற்றவாளியின் மீது நடவடிக்கை எடுக்க சட்ட ரீதியாக கடமைப்பட்ட காவல் துறை தன்னுடைய கடமைப் பொறுப்பிலே இருந்து முற்றிலும் விலகி குற்றவாளிகளைக் காப்பாற்றுகிற போர்வையாக மாறுகிறது என்றால் இவர்கள் மீது ஈவு இரக்கத்தோடு நாம் அணுகவே கூடாது, முடியாது என்பதைத்தான் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முதல் குற்றவாளி மீது பாதிக்கப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளி காவல் நிலையத்திலே report செய்ய வந்தால் அந்த report-ஐப் பதிவு செய்து குற்றவாளியைக் கொலை வழக்கின் கீழ் கைது செய்து சட்ட ரீதியாக நடவடிக்கை எடுக்க முற்பட வேண்டிய காவல் துறை அவர்களைப் காப்பாற்ற முயன்றிருப்பது என்பது மன்னிக்கவே முடியாத ஒரு தவறு. அந்தத் தவறை அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த மதுக்கரை காவல் நிலைய அதிகாரிகளின் மீது—எந்த அதிகாரி என்று எனக்குத் தெரியாது. அந்த அதிகாரியின் மீது—உறுதியான நடவடிக்கையை மாநில அரசு மேற்கொள்ளுமா என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

அந்த பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளிக்கு வார்த்தைகள் ஒருபோதும் நிறைவடையாது. மேலும் ஒரு துயரம் என்னவென்றால் அந்த சாந்திக்கு இரண்டு வயதிலே ஒரு குழந்தை இருக்கிறது. இந்த போத்திராஜ்கூட இதற்குப்பிறகு ஒரு வருடம், இரண்டு வருடத்திலே முதல் மனைவியை மறந்துவிட்டு இன்னொரு மனைவியோடு கூடி வாழ்ந்துவிட்டுப் போய்விட முடியும். ஒரு ஆணாதிக்கச் சமூகத்தில் அத்தகைய நிலைதான் நிகழும். நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புவது, அந்தப் பெண்ணுக்குப் பிறந்திக்கிற அந்தக் குழந்தை எதிர்காலத்தில் இரண்டாந்தரக் குடிமகனாக அல்லது வேறு ஒரு பெண்ணை இவர் திருமணம் செய்து கொள்ளும்போது இவர் கவனிக்க முடியாத ஒரு விபத்து அந்தக் குழந்தைக்கு ஏற்பட்டுவிடும் என்பதால் மாநில அரசு இதற்குரிய நிவாரண நிதியை வழங்குவதோடு, அதில் பெரும்பகுதியை அந்தக் குழந்தையின் பெயரிலே deposit செய்வதற்கும் நடவடிக்கை எடுக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். Post mortem report-லே என்ன வந்திருக்கிறது? அதன்மீது ஏன் போலீஸ் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்ற விவரங்களை மாநில அரசு அறிவிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[2000 மார்ச் 30

முற்பகல் 10-40

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: யார் பேசப் போகிறீர்கள்? திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரனா, திரு. டி. மணியா? (குறுக்கீடு) திரு. டி. மணி.

திரு. டி.மணி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதுக்கரையில் நடந்த இந்த நிகழ்ச்சி குறித்து எனக்கு முன்னால் பேசிய மாமன்ற உறுப்பினர்கள் அதனுடைய விவகாரங்களையெல்லாம் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறார்கள். நான் அது சம்பந்தமாகக் கூற விரும்புவது இப்படியொரு நிகழ்ச்சி — கொலை நிகழ்ச்சி — அதிலே ஒரு பாலியல் பலாத்காரம் நடந்தபின் காவல் துறையில் புகார் செய்யச் சென்றபோது அவர்கள் புகரை ஏற்றுக்கொண்டு அதற்கு ஒரு F.I.R தயாரித்து குற்றவாளிகளைக் கண்டறிவதற்குப் பதிலாக அதில் ஒரு பஞ்சாயத்து செய்யக்கூடிய அளவில் அந்த மிராசுதாரின் கை ஓங்கியது என்றால் காவல் நிலையம் அவருடைய கட்டுப்பாட்டிலேதான் செயல்படுகின்றதா? அந்த வகையிலே நம்முடைய மாநிலத்தினுடைய காவல் துறை கெட்டுப் போய்விட்டதா என்பதையும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அது போல, அதற்குள் வருகின்ற விசாரணை என்பதில் — நம்முடைய மாமன்றத்திலே பல முறை இப்படிப்பட்ட பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள் நடந்தது பற்றி, காவல் துறையினுடைய தவறான அணுகுமுறைகளைப் பற்றியெல்லாம் நாம் கூறியிருக்கிறோம். நம்முடைய மண்ணிலே இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் இனி நடைபெறாமல் உரிய வகையில் காவல் துறை அதிகாரிகள் மீது கடுமையான நடவடிக்கையை மேற்கொள்வதன் மூலமாகத்தான், அப்படியொரு, முன்மாதிரியான தண்டனையை வழங்கக்கூடிய நடவடிக்கையின் மூலமாகத்தான் காவல்துறை தன்னுடைய கடமையைச் சரிவர நிறைவேற்றும் — அந்த வகையில் நம்முடைய மாநில அரசு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் இறுதியாகச் சொல்வது என்னவென்றால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு நாம் என்ன கொடுத்தாலும் சரி, நம்முடைய அரசு என்ன வழங்கினாலும் சரி, ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு இழப்பாக அது ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனவே, இந்த வகையான துயர நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறாமல் இருக்க அரசு உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுமா என்று கேட்டு என் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

2000 மார்ச் 30]

டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே.....

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: கொஞ்சம் இருங்கள். ஒரு நிமிடம். அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே முடிவு எடுத்தபோது டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி, நீங்களும் இருந்தீர்கள். பரீட்சார்த்தமாக 10 நாட்களுக்கு, பிரதான எதிர்க்கட்சிக்கு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் கொடுப்பவர்களிலே முன்னுரிமை அளித்து, நேரத்தின் அடிப்படையில் அதாவது யார் முதலிலே கொடுத்திருகிறார்களோ அவர்களிலே முதல் இரண்டு பேரை அழைப்பது என்று முடிவு எடுத்திருக்கிறோம். அது பரீட்சார்த்தமாக, அடுத்த அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் இறுதி முடிவு எடுக்கும்வரை நடைமுறைப்படுத்தப்படும். மேலும், நாடாளுமன்றத்திலே நடைபெறுகிற மாதிரி ballot system கொண்டு வருவதுபற்றி அப்பொழுது முடிவு செய்யப்படும். 17 பேர் பேசுவதற்கு இனிமேல் நேரம் கொடுக்க முடியாது என்கிற முடிவு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவிலே எடுக்கப்பட்டது. இது டாக்டர் கிருஷ்ணசாமி அவர்களுக்குத் தெரியும். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் ஞானசேகரன் அவர்களும், சுப்பராயன் அவர்களும், மணி அவர்களும் தங்களுடைய கருத்துகளை எடுத்துக் கூறியிருக்கின்றார்கள். இந்த மூவருடைய பேச்சிலும் போலீஸ்காரர்கள்தான் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். நான் பல முறை இங்கே கூறியிருக்கிறேன். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இருக்கின்ற போலீஸ்காரர்களுடைய எண்ணிக்கை ஏறத்தாழ 80 ஆயிரம்தான். 6 கோடி மக்கள் வாழ்கிறோம். இந்த 6 கோடி மக்கள் வாழ்கின்ற மாநிலத்தில் எங்கேயாவது ஒரு தோட்டத்திலே நடைபெறுகின்ற கற்பழிப்புச் சம்பவம், ஒரு வீட்டிற்குள்ளே ஒரு வில்லன் புகுந்து நடத்துகின்ற கற்பழிப்புச் சம்பவம் இவை எல்லாம் இந்த 80 ஆயிரம் பேர்களின் கவனத்திற்குச் சென்று அவர்கள் வந்து தடுத்துவிடுவது என்பது இயலாத காரியம். ஆனால் ஒன்று, அது நடைபெற்ற பிறகு அதிலே அலட்சியம் காட்டப்பட்டதா என்பது கேள்விக்குரிய பிரச்சினை.

ஞானசேகரன் இன்னொன்றையும் சொன்னார். "நான் எல்லாம் சின்னப் பிள்ளையாக இருந்தபோது போலீஸ்காரர்கள் என்றால் பயம் இருந்தது; இன்றைக்கு போலீஸ்காரர்கள் என்றால் பயமே இல்லை" என்று சொன்னார். அந்த பயத்தைப் போக்கியதும் காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் என்பதை நான் ஞானசேகரன் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன். (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இது ஏதோ குற்றஞ்சாட்டுவதாக அல்ல.

முற்பகல் 10-45

போலீஸ்காரர்கள் நம்முடைய நண்பர்களாக இருக்க வேண்டும். காவல் துறையும், நாமும், பொதுமக்களும் நட்போடு இருக்க வேண்டும்; நட்புணர்வோடு பழக வேண்டும் என்றெல்லாம் காங்கிரஸ் சார்பிலே ஆட்சி நடந்தபோது படம் எல்லாம் எடுக்கப்பட்டு, நண்பர் பரமகுரு அவர்களுடைய முயற்சியால் அந்தப் படம் வெளியிடப்பட்டது காங்கிரஸ் ஆட்சியிலே. ஆனால், நண்பர்களாக இருப்பதிலே தவறில்லை. நண்பர்களாக ஆக்கிவிட்டு, அதைத் தவறு என்று ஞானசேகரன் அவர்கள் சொல்வது பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சியைக் குறை கூறுவதாக இருக்கக்கூடும். ஒரு காலத்தில் போலீஸ்காரர்களைப் பார்த்து நெருப்புக் குச்சி என்றே சொல்லி அவர்களைக் கிண்டல் செய்ததும் நான்தான். இது ஒரு காலத்திலே நடந்தது. இன்றைக்கு அதுமாதிரியா என்றால், அவர்கள் தங்களுடைய கடமையைச் சரிவரச் செய்யவேண்டும் என்பதிலே எனக்கு வேறுபட்ட கருத்தே கிடையாது. ஆனால் இதுபோன்ற சில சம்பவங்களிலே, போலீஸ்காரர்களுக்கு எந்த அளவுக்குப் பங்கு இருக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நிகழ்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், பத்திரிகைகளிலே வந்த செய்திகளை மாத்திரம் வைத்துத்தான் நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பேசியிருக்கின்றார்கள்; பேச முடியும். இதற்கு மேற்பட்ட தகவல்களை அறிந்து கொள்வது என்பது இயலாத காரியம். ஏனென்றால், தகவல்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய சகல சாதனங்களையும் படைத்துள்ள அரசுக்கே முழுமையான தகவல்கள் வந்து சேரவில்லை; குழப்பமான தகவல்கள்தான் வந்திருக்கின்றன. வந்துள்ள தகவல்களை இங்கே நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகின்றேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் மதுக்கரை காவல் நிலைய எல்லையில் நடைபெற்ற இந்தச் சம்பவம் குறித்து இரண்டுவிதமான கருத்துகள்

வந்துள்ளன. உண்மையான முழு விவரம் தீவிரப் புலன் விசாரணைக்குப் பிறகுதான் தெரியவரும். என்றாலும் இதுவரை கிடைத்துள்ள விவரங்களை அவையிலே தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன். இச்சம்பவம் குறித்து, கோவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் நேற்று நள்ளிரவில் கொடுத்த அறிக்கை வருமாறு:

இந்த மரணம், திருமணமாகி ஏழு ஆண்டுகளுக்குள் நடைபெற்றது என்பதால், உட்கோட்ட நீதிபதி மற்றும் வருவாய்க் கோட்டாட்சியரின் விசாரணைக்காக உட்படுத்தப்பட்டு, குற்றவியல் பிரிவு 174-ன் கீழ் 28-3-2000 அன்று பிரேத விசாரணை மேற்கொண்டுள்ளார்கள்.

தேனி மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த ஆங்கத் தேவர் மற்றும் பேச்சியம்மாள் ஆகிய தம்பதியினர், தங்களது மகள் சாந்தியை அவர்களது உறவினருடைய மகன் போத்திராஜன் என்பவருக்கு மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருமணம் செய்து வைத்துள்ளனர். இவர்களுக்கு இப்போது இரண்டு வயதில் ஒரு ஆண் குழந்தை இருக்கின்றது. இவர்கள் கோவை தெற்கு மாவட்டத்தில் வழுக்குப்பாறை கிராமத்தைச் சேர்ந்த முரளி என்பவருடைய தோட்டத்தில் வேலை செய்து, அங்கேயே குடிசை போட்டுக்கொண்டு குடியிருந்து வருகின்றார்கள். இதற்குப் பக்கத்துத் தோட்டத்தில், சாந்தியின் பெற்றோர் தோட்ட வேலை செய்து, குடியிருந்து வருகின்றார்கள்.

சம்பவம் நடைபெற்ற 27-3-2000 அன்று காலையில் சாந்தி தனது பெற்றோர் வசிக்கும் தோட்டத்துக்கு வந்து, தனது குழந்தையை வழக்கம்போல் தன் தாயாரிடம் ஒப்படைத்துவிட்டுச் சென்றிருக்கிறார்.

சாந்தியின் கணவர் போத்திராஜன், தனது வாக்குமூலத்தில் தானும் சாந்தியும் தோட்டத்தில் களை எடுத்துக் கொண்டிருந்ததாகவும், சாந்தி தண்ணீர் குடிக்க குடிசைக்குச் சென்றதாகவும், அதன்பின் முரளி அங்கே வந்து, சாந்தி குடிசைக்குச் சென்றிருப்பதைத் தன்னிடம் விசாரித்துத் தெரிந்து கொண்டு சென்றதாகவும், சிறிது நேரத்தில் ‘மாமா’ என்ற சாந்தியின் அலறல் கேட்டு குடிசைக்கு ஓடியதாகவும், அப்போது முரளி அங்கிருந்து வெளியேறி வந்ததைப் பார்த்ததாகவும், குடிசைக்குள் சாந்தி தலைகுப்புற மூச்சுபேச்சு இல்லாமல் கிடந்ததாகவும், சாந்தியின் மரணத்துக்கும் முரளிக்கும் தொடர்பு இருக்கிறது என்றும் தெரிவித்திருக்கிறார். இவ்வாறே சாந்தியின் பெற்றோர்களும் பிரேத விசாரணையில் உட்கோட்ட நிர்வாக நடுவரிடம் கூறியுள்ளனர்.

[கலைஞர் மு. கருணாநிதி] [*2000* மார்ச் *30*

பிரேதப் பரிசோதனையில் இடதுபுற நெற்றியில் காயம், இடதுகாலில் முட்டிக்குக் கீழ் காயம், வலது காலில் முட்டிக்குக் கீழே காயம், இடதுகால் பாதத்தில் காய வடு, வலது தோளில் சிராய்ப்பு, வலது கண்ணின் வலதுபுறம் காயம், இடது கை முட்டிக்கு மேல்புறம் கறுப்பு நிற வடு முதலான சிறு சிறு காயங்கள் காணப்படுகின்றன. கோவை வருவாய் உட்கோட்ட நிர்வாக நடுவர் (R.D.O.) தனது அறிக்கையில், இந்தப் பெண்ணின் மரணம் குறித்து, தீவிரப் புலன் விசாரணை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று தெரிவித்திருக்கின்றார். ஆனால், காவல் துறையின் முன்னால் போத்திராஜன் கொடுத்த வாக்குமூலங்கள் மாறுபாடாக உள்ளன. அவர் கொடுத்த வாக்குமூலங்கள் மாறுபாடாக இருக்கின்றன. அதுபற்றி அவரிடம் கேட்டபோது, மனைவி இறந்த துக்கத்தில் மாறி மாறிப் பேசுவதாகவும், தனக்குப் பயந்த சுபாவம் இருப்பதால் காவல் துறையினர் விசாரிக்கும்போது அச்சம் ஏற்படுவதாகவும் தெரிவித்திருக்கிறார். மேலும் முரளி அவராகவே முன்வந்து, சாந்தி மருந்து குடித்திருக்கலாமென்று சொல்லியதாலும், மருத்துவமனைக்கு அவரே அழைத்துச் சென்றதாலும், மேலும் கூலியையே சரிவரத் தராத முரளி சம்பவத்திற்குப் பின் எவ்வளவு பணம் வேண்டுமானாலும் தர முன்வந்துள்ளதாகவும், அவர் மீது தனக்குச் சந்தேகம் இருப்பதாகவும் கூறுகிறார். அதேசமயம், பணியாற்றுபவர்களிடம் கடுமையாக வேலை வாங்கும் தன்மையை முரளி எப்போதுமே கொண்டிருந்ததாலும், போத்திராஜனைப் பலமுறை அதட்டி, அடித்து வேலை வாங்கியிருப்பதாலும், அவருடைய மர்ம ஸ்தானத்தில் ஆசிட் ஊற்றப்பட்டது என்று வருவாய்க் கோட்டாட்சியரின் விசாரணையில் தெரிவிக்காததை உறவினர்களின் வற்புறுத்தலின்பேரில் பத்திரிகையாளர்களிடம் தெரிவித்ததாக இவரே ஒப்புக்கொள்வதாலும், இவரது கூற்றை அப்படியே ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நிலை உள்ளது.

முற்பகல் *10-50*

மேலும் சம்பவம் நடைபெற்ற அன்று காலையில் போத்திராஜனுக்கும் சாந்திக்கும் இடையே, சாந்தி ஊரில் இல்லாதபோது கூலி பாக்கியில் *200* ரூபாயை முரளியிடம் பெற்றது குறித்து, வாக்குவாதமும் நடைபெற்றுள்ளது. பிரேதப் பரிசோதனை அறிக்கை இன்னும் பெறப்படவில்லை. எனவே, இந்த நிலையில் காவல் துறையினுடைய சம்பவ அறிக்கையும் நிர்வாக நடுவரின் விசாரணை அறிக்கையும்

மாறுபாடாக உள்ள நிலையில் இச்சம்பவத்தில் தீவிர விசாரணை தேவைப்படுகிறது. இந்த ஏழைப் பெண்ணின் மரணம் குறித்து பெற்றோருக்கும் கணவனுக்குமே சந்தேகம் இருப்பதாலும், இதனை ஒரு சிறப்பு நேர்வாகக் கருதி குற்றப் புலனாய்வுத் துறை (C.B., C.I.D.) விசாரணைக்கு இந்த வழக்கு மாற்றப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

3. தகவல் கோரல்

(அ) உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள முன்னறிவிப்புகள்

(திரு. பி.ஆர். சுந்தரம், டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி ஆகியோர் எழுந்து நின்றனர்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திரு. பி.ஆர். சுந்தரம், உட்காருங்கள், டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி.

டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் நேற்று காலையிலே 9 மணிக்கே கொண்டு வந்து உங்கள் அறையிலே கொடுத்துவிட்டேன். நான்தான் முதலில் கொடுத்தது. அப்படியிருக்கும்போது என்னை ஏன் கூப்பிடவில்லை? நான்தான் முதலில் கொடுத்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: என்னிடத்தில் இருக்கிற நேரப்படி நீங்கள் முதலில் கொடுக்கவில்லை.

டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி: நான்தான் முதலில் கொடுத்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: எனக்குக் கொடுத்த விவரப்படி நீங்கள் முதலில் இல்லை.

டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி: நான்தான் முதலில் கொடுத்தேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அப்படியிருந்தால் அதை மாற்றிக்கொள்கிறேன். ஆனால் இங்கே பாருங்கள். திரு. டி. மணி, திரு. ஜே. ஹேமச்சந்திரன் - 8-49, திரு. கே. சுப்பராயன், 8-45, டாக்டர் க. கிருஷ்ணசாமி - 9-13.